

Izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Pesamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda štev. 10.666.

Uredništvo
in upravnništvo
Celje

Strossmayerjeva ulica 1
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon int. štev. 65.

NOVA DOBA

Streljanje v Narodni skupščini.

Pavle Radić ustreljen, Stjepan Radić težko ranjen.

Beograd, 20. junija. V dopoldanski seji Narodne skupščine je napadel črnogorski radikalski poslanec Puniša Račić z revolverjem voditelja Kmetško-radikalne koalicije. Pavle Radić je padel, Stjepan Radić je težko ranjen. Razun tega so ranjeni še trije drugi poslanci.

Ker je medkrajevni telefonski promet od pol 1. ure ukinjen, nismo mogli dobiti natančnih poročil.

„Razdolženje“ našega kmetijstva.

V Beogradu, 17. junija.

V torek se vrši v veliki dvorani razredne loterije na poziv ministrstva za kmetijstvo anketa gospodarskih strokovnjakov iz cele države o razdolženju našega kmetijstva. Povod za anketo je najbrže dal zakonski načrt o razdolženju našega kmetijstva, ki ga je vložil v Narodni skupščini demokratski klub po Kosti Timotijeviću.

Kakor znano, mora biti človek tu v Beogradu, kjer je celo javno življenje, neizvzemši morda gospodarstvo, do skrajnosti razpolitizirano, posebno previden pri presoji motivov za predloženo enega ali drugega zakonskega predloga. Tako trde hudobni jeziki tudi tokrat, da so na takem razdolženju našega kmetijstva kakor se predlaga po g. Timotijeviću (ceni državnih denar za one denarne zavode, ki imajo visoko obrestovane kmečke kredite) interesirane pred vsem srbijanske demokratske in radikalne banke in bančice po srbijanskih mestecih. Te so ob septemskih volitvah ustvarjale raznim velikašem mandate s prav obilnim, dasi dragim in riskantnim kmetijskim kreditom. Sedaj pričakujejo vodje teh denarnih zavodov od svojih ljudi v vladi direktno denar za te menice ali pa tako ceneno posojilo, da se vočigled visoki obrestni meri kljub posameznim zgubam posel izplača. Ta verzija ima mnogo verjetnosti na sebi. Zdi se, da delamo mi prečani Srbijancem vtoliko krivico, ker trdimo, da dirigira njihovo politično prepričanje samo policija. Ne, tu igra veliko vlogo tudi več ali

manj zdrava dinarska valuta. Kakor mnogokje tam »preko« tudi. Kar je pa samo znamenje, da vključ vsemu vendarle lepo napreduje jugoslovansko duhovno ujedinjenje.

Bilo, kako bilo: nesporna je činjenica, da kmetijski kredit v največjem delu naše države ni niti najmanjše urejen. Vendar pa je samoposebi umevno potreben, ker je vendar naša država že povsod prišla iz primitivnega naturalnega gospodarstva, ker se povsod pričinja mesto prejšnjega splošnega ekstenzivnega že intenzivno kmetijsko gospodarstvo. Kmečki denarni trg je povsod potreben velikih denarnih vsot, ki jih pa ni na razpolago. Ker je denarnega blaga, da se tako izrazim, malo, je tudi drago, to se pravi, obrestna mera je visoka. In v tem je problem. Napačno se govori pri nas o razdolženju kmetijstva. Kajti kje bi vzela država toliko denarja, da bi kmečke kakor katerekoli druge dolgeve plačala? Kakšen gospodarski smisel bi tudi to imelo? Ne, pri nas, kakor pred vojno tudi drugod, gre za konverzijo kmečkih dolgov, za uredbe, ki bi povzročile efektivno padec obrestne mere za kmečke dolgeve.

Kje pričeti? (To je obširno in težko vprašanje in ne živim, samoobsebi umevno, niti zdaleč v kaki domišljiji, da sem zadel v jedro tega problema in njegovo rešitev. Op. čl.) Morda smo nekoliko pričeli doma v Sloveniji. Tam smo s petdeset let trajajočo propagando (vsejedno je pri tem, ali smo jo vodili z narodnega, strankarskega ali čisto zadružnega stališča) skoraj vso gotovino med narodom mobilizirali in jo dali našemu narodnemu gospodarstvu na razpolago. Ker je vendar velik del denarnih zavodov direktno ali

indirektno v kmečkih rokah, so na ta način prišli naši kmetovalci do cenege investicijskega in obratnega kredita, tako, da se morejo vendarle počasi prilagajati zahtevam intenzivnega kmetijskega gospodarstva. Potreben bi bil pri tem večji ozir in več prilike za hipotekarni kredit, ker je za investicije primernejši, vendar pa je to že dejstvo, ki se tiče samo nas Slovencev in ne pride pri reševanju kmečkega kreditnega problema za celo državo v poštev.

Organiziranje kmečkih denarnih zavodov, hranilnic in kreditnih združenj, sicer po naših južnih krajih ni več čisto v povojih (srbosko zadružništvo in tudi hrvaško je staro 30 let in več, Bosna ima svoje okrajne hranilnice — kotarske pripomočne zaklade — tudi že četrto stoletje). Ali za razvoj teh zavodov je treba intenzivne propagande, ustmene in v pismu, kar je pa radi splošnega visokodostotnega analfabetizma le težko mogoče. Zato se regulacija kmečkega kredita tem potom ne bode dala kar čez noč doseči, ali vsaj ne tako hitro, kakor to znabiti položaj zahteva. Po mojih mislih naj bi se poskusilo z organizacijo kmetijskega kredita preko oblastnih ali celo srezkih samouprav. Pristegovati državo ni pravično, ker niso razmere povsod enake in ker vsa mobilna sredstva docela ali napol državnih zavodov, vstevši direkcijo za poljoprivredni kredit, pomenijo le kapljico v morju. Oblasti in srezni naj ustanove svoje hranilnice ali svoje hipotekarne banke s pupilarno varnostjo in naj zbirajo v njih ljudske prihranke, preskrbujejo naj si cenena posojila doma in zunaj, naj izdajajo založnice itd., vse po vzoru nekdanjih velikih avstrijskih deželnih hranilnic, izbornih pruskih »Land-schaften« in podobno. Ta kredit bi bil tudi v prvi vrsti hipotekaren in ne osebni, kar je za gospodarske razmere teh slojev in krajev najprimernejše. Seveda je treba tudi tu pripraviti.

Iz česar sledi, da ne sme celo to ogromno vprašanje služiti niti interesom srbijanskih palanačkih zelenošev niti pri nas tako lepo cveteči demagogiji. Drugače bodo šli zopet v nič težki milijoni, kreditna beda pa bode ostala.

Ali bomo obranili mariborsko oblast?

Zadnje čase se mnogo čita in piše o reviziji ustave. Pri tem bi se naj spremenilo tudi določilo glede števila obla-

sti tako, da bi se mesto sedanjih 33 oblasti ustanovile samo 4 (Slovenija, Hrvatska s Slavonijo, Bosno, Hercegovino in Dalmacija, Severna Srbija in Južna Srbija). Pri tem bi padla tudi mariborska oblast. V mariborskem časopisju se je že začelo pisati o tem vprašanju. V »Mariborskem Večerniku« z dne 18. junija čitamo sledeč, precej popuščajoč dopis: »Nedvomno je, da nas svojočasno v borbi za ustanovitev posebne mariborske oblasti niso vodili nagibi lokalnega patriotizma ali pokrajinske separatizma, marveč razlogi, ki so temeljili globoko v gospodarski strukturi naše mariborske pokrajine. Vsi ti razlogi so danes merodajni tembolj, ker so izkustva tekom let obstanka mariborske oblastne uprave in sedaj tudi tekom poldruga leta, odkar funkcionira že samouprava, utemeljenost teh razlogov dokazala.

Kljub temu pa moramo kot realni politiki obstati pri vprašanju, ali bodo vsi naši tehtni in utemeljeni razlogi za obstoj posebne mariborske oblasti mogli vplivati na stališče odločujočih činiteljev. Vprašati se moramo, ali bo vodstvo KDK pri sestavljanju načrta za revizijo ustave glede oblasti moglo pristati na naše razloge, če se je iz vidika splošnih državnih in narodnih interesov odločilo predlagati preustroj države v samo četvero oblasti.

Vprašati se moramo v drugi vrsti: ali smemo pričakovati, da nas bodo pri tozadevnih razgovorih v vodstvu KDK podpirali naši prijatelji iz današnje ljubljanske oblasti? Po izkušnjah, ki jih imamo, te podpore ne moremo pričakovati. Iz razlogov, ki jih z njihovega stališča razumemo, so jim pred očmi predvsem interesi Ljubljane.

Tretjič se vprašajmo: ali je naše ljudstvo v mariborski oblasti v odločilnih trenutkih, ko je bilo treba povzdigniti glas za naše pokrajinske interese, pokazalo ono odločnost, ki je potrebna za velike borbe? Spomnimo se nazaj na drugo polovico leta 1924., ko je takrat Davidović-Koroščeva vlada hotela podrediti mariborsko oblast ljubljanskemu velikemu županu! Le Maribor in še par drugih krajev se je takrat dvignilo proti tej nameri, velika večina ljudstva je pa stala apatično ob strani.

In končno: Videli smo tekom zadnjih let, da je centralna državna uprava storila vse drugo prej nego pospeševala razvoj samoupravnega življenja v oblastih. Naravnost ubijala je finančno samostojnost oblastnih samouprav in jo ubija še danes. Še da-

O. M.:

V preriji zablodil.

(Po Charlesu Sealsfieldu.)

(Dalje.)

Naselbine sicer nisem več videl, tudi čreda mustangov in goved je izgubila, vendar si radi tega nisem bil v skrbeh. Domneval sem, da imam pravo smer pred očmi in da sem ta otok prej videl iz hiše. Tudi sem vsepovsod naletel na toliko konjskih sledov, da mi možnost, da bi se bil izgubil, še na um ni prišla. Tako sem brezskrbno jezdil naprej.

Eno uro sem menda tako jahal. Sečasoma mi je postajal čas dolg. Moj ura je kazala eno — točno ob devetih smo odjahali od doma. — Bil sem torej že štiri ure v sedlu in če sem računal poldruugo uro za obkoljenje govedi, sem porabil dve uri in pol za to divjo gonjo. Morda sem se pa vendar bolj oddaljil od naselbine kot sem mislil. Postal sem tudi lačen. Bilo je proti koncu meseca marca, dan je bil jasen in prijeten, kakor so pri nas v Marylandu majski dnevi. Žarko sonce je sicer sedaj bliščalo na jasnem nebu, toda jutro je bilo motno in megleno, poleg tega pa smo še dan preje, in sicer popoldne, prišli na naselbino ter se takoj vsedli za mizo in med raz-

govorom nam je potekla noč, tako nisem bil imel prilike, da bi se razgledal po bližnji okolici. Vse to me je začelo skrbeti, tudi sem se spomnil, kako iskreno me je črnc prosil in kako me je mister Neal klical nazaj — toda še vedno sem se tolažil, da gotovo nisem več kot deset, petnajst milj oddaljen od naselbine. Navdajal me je up, da moram vsak hip zagledati pred seboj črede in potem sem itak na varnem. Toda te tolažilne misli so me kmalu zapustile in strah me je navdal, kajti zopet sem že jezdil celo uro in o čredi in naselbini še ni bilo sledu. Postajal sem nestrpen, jezil sem se na mistra Neala. Zakaj ni poslal za menoj nekaj svojih lenih črncev ali pa svojega lovca? Toda spomnil sem se, da je lovec šel v Anahuac in ga ne bo pred nekoliko dnevi nazaj. Vendar pa bi mi mož lahko dal znamenje z nekaj strelji iz puške! Zadržal sem konja, prisuškoval: noben glas — globok molk kroginkrog, celo ptiči v otokih so molčali. Vsa narava je počivala in meni je ob tem počitku postajalo tesnobno.

Kakor daleč je segalo oko, povsod samo valujoče morje trav, sem ter tja kaka skupina dreves, toda ne sledu človeškega bitja. Končno se mi je vendar zdelo, da sem nekaj odkril. Najbližja skupina dreves, gotovo je bila ona, ki sem jo pri izstopu iz hiše tako

občudoval, je izgledala kot kača, ki se odvij, da se pripravi za naskok. Videl sem jo na desni strani, od naselbine kakih šest do sedem milj — gotovo se ne bom zmotil, ako grem sedaj v levo smer. Z novimi močmi sem jo mahnil v ono smer, jahal sem eno uro, dve uri v smeri, kjer naj bi stala hiša, jahal neutrudljivo naprej. Tako sem jezdil več ur, postal, poslušal, če ni morda od kod kakega glasu — pa ne strela, ne človeškega krika ni bilo čuti. Mrтваška tišina je vladala vsepovsod. Pač pa sem nekaj zagledal, kar mi nikakor ni bilo po godu. V smeri, kamor sem jahal, je bila trava bolj in bolj gosta, vse manj pa je bilo cvetlic; prerija, skozi katero sem sedaj jahal, pa je bila pravcati cvetličnjak, v katerem je bilo komaj še kaj zelene. Najpestrejša rdeča, rumena, vijetna, modra cvetlična preproga, ki sem jo kdaj videl! Na milijone najlepših prerijskih rož vsake vrste, kot jih noben botanični vrt ne more lepše in bujneje vzgojiti. Moj mustang se je jedva zamogel preriti skozi to cvetlično mnogovrstnost. Nekaj časa sem se čutil tej izredni krasoti, ki se je v dalji razprostrirala pred mojimi očmi, kot bi bil ves ta neskončni travnik pokrit s samimi mavricami — toda moji občutki niso bili kaj prijetni, kajti strah se me je polasčeval bolj in bolj.

Kmalu me je ta strah objel popolnoma. Ko sem namreč jahal ob nekem otoku, se mi je nakrat nutil pogled tako krasan in čaroben, ki je daleko presegal vse, kar sem kdaj videl v tej deželi.

Nasproti se mi je bleščal velikan, gola, velikanska gruda — hrib, da, cela gora najsvetlejšega, čistega srebra. Ravno je sonce izstopilo iz oblaka, in ko so sedaj njegovi poševni žarki razsvetljevali to izredno prikazen, sem obstal, gledajoč v neizmernem začudenju, in če bi mi kdo ponudil vse zaklade sveta, bi si ne bil mogel razložiti te izredne prikazni. Za hip se mi je svetilo kot hrib iz čistega srebra, nato zopet kot grad z nazobčanimi nazidki in stolpci, čez hip zopet kot začaran velikan — toda vedno iz čistega srebra in nepopisno lepo. Kaj je bilo to? V vsem svojem življenju še kaj takega nisem videl. Ta pogled me je popolnoma zbegal, zdelo se mi je, da gledam uklet kraj, da je vse začarano in da se kak zlobni duh z menoj poigrava. Sedaj nisem mogel več dvomiti, da sem zablodil in da se nahajam v docela novih krajih. Obenem s to ugotovitvijo so se me polastile temne, razjedajoče misli: vse, kar sem kdaj slišal o ljudeh, ki so zablodili ali se izgubili, mi je na mah stopilo pred oči in sicer v najgroznejših slikah. To ni-

nes čakamo na izgradnjo sreskih samouprav, ki bi po jasnih določilih zakona že tudi morala biti davno izvršena. Koliko so klerikalci, ko še niso bili v vladi, vpili o tem, da morajo sreske samouprave čimprej izgraditi; danes pa, ko ima SLS v vseh starih okrajnih zastopih svoje gerente, o potrebi sreskih samouprav ne čujemo iz njihovih ust več besede. V takih razmerah je naravno, da ljudstvo še vedno ni moglo dobiti onega zaupanja v samouprave, kakor bi bilo to potrebno.

Vse to so okoliščine, ki nas pri treznem razmišljanju vodijo do zaključka, da bo v danem slučaju pač težko uspeti z argumenti, ki govorijo za obstoj posebne mariborske oblasti. Naša naloga pa bodi, da vkljub temu storimo vse, kar nam je mogoče za to, da obranimo pridobitev, katere vrednost bomo znali še le takrat ceniti, kadar je ne bomo več imeli.

Dasiravno je debata o tem vprašanju po našem mnenju prerana, moramo sedaj, ko se je vprašanje sprožilo, zavzeti tudi mi kot glasnik celjske kotline svoje stališče. Precizirali ga bomo v prihodnji številki.

Koncert CPD v Celju.

Celjsko pevsko društvo je proslavilo šestdesetletnico celjskega skladatelja g. dr. Antona Schwaba s koncertom, ki se je vršil v soboto, dne 16. t. m. zvečer v dobro zasedeni veliki dvorani Celjskega doma. O koncertu smo poročali v zadnji številki v splošnem; danes prinašamo kritiko o koncertu samem.

CPD je v zadnjih letih večkrat počivalo in težki so bili naporji poživiti njegovo delovanje, ki je bilo pred vojno tako zelo živahno. Letos je dobilo CPD novega pevovodjo v osebi strok. učitelja g. Josipa Šegule in lahko rečem, da je novega pevovodjo srečno izbralo. G. Šegula je agilen in resen glasbenik in ni dvoma, da bo CPD pod njegovim vodstvom napredovalo. Zabeležiti je treba, da je prevzel mesto pevovodje šele pred tremi meseci in da se mu je v razmeroma tako kratkem času posrečilo prirediti koncert z 28 pevkami in 24 pevci.

Na sporedu so bile skladbe jubilar-tov dr. A. Schwaba, Vinka Vodopivca, Antona Lajovica in Emila Adamiča, od teh samo ena za moški zbor. Adamičevo »Zdravico« je zapel moški zbor temperamentno. Od ostalih so zlasti uspele Vodopivčeva »Ves dan je pri oknu...«, dr. Schwabovi »Zvonovi« in »Zdrava Marija« z lepim solom sopranistke gđe. Lovrečeve, Lajovčeva »Hiša« ter Adamičevi tehnično precej komplicirani »Pred spanjem« in »Kresovale tri devojke«.

Mešan zbor je dokaj izenačen, prožen in poje s pohvalno dinamiko. Dobri so zlasti soprani in basi, dočim je tenor nekoliko prešibek. Kakor reče-

no, pa je to šele začetek. Zbor ima vse-kakor vse predpogoje za izpopolnitev in napredek. O koncertu absolutno ni mogoče trditi, da izvajanje samo niti izdaleka ni doseglo pričakovanja. Nasprotno — Celjsko pevsko društvo je s tem koncertom pokazalo, da stremi za višjimi cilji, ki se bistveno razlikujejo od tendenc povprečnih pevskih društev.

R. P.

Nadaljevanje obstrukcije v Narodni skupščini.

V ponedeljek in včeraj je opozicija kot običajno zahtevala dostavke in popravke skupščinskega sejnega zapisnika. Nato se je nadaljevala razprava o obtožbi proti bivšemu pravosodnemu ministru Subotiču, ki teče že deseti dan in je še ne bode konec, ako se vlada ne bode sporazumela z opozicijo. Včeraj je skupščinski predsednik dr. Perič na pritisk Svetozarja Pribečevića priznal, da je vlada že predložila skupščini nettunske konvencije. O sedanjem položaju v skupščini je izjavil Stjepan Radić napram novinarjem, da bi opozicija glede nettunskih konvencij popustila le, ako bi ji mogel dr. Marinković dokazati, da je njihova odobritev v skupščini nujna državna potreba in ne diktat Italije. Druga dva pogoja za omogočenje rednega poslovanja da sta sprejem nujnih predlogov opozicije (med temi tudi preiskava radi krvavih beogradskih dogodkov) in odstop vlade Velje Vukičevića. Te, za vladno večino težko sprejemljive zahteve kažejo, da ni upanja na pomirjenje med vlado in opozicijo.

Dr. Žerjav navaja nove upravne škandale.

V zadnji seji finančnega odbora je nar. posl. dr. Žerjav navedel nove škandalozne slučaje iz upravne prakse naših vladinovcev. Silno ostro je grajal, da minister dr. Korošec predlaga za uradništvo v svojem ministristvu posebne mesečne doklade od 500 do

3.000 Din, dočim ne dobi uradništvo drugih ministrstev in pa ono izven Beograda ničesar. Vodje policije bi imeli visoke plače, upokojenci in vse ostalo uradništvo pa naj strada! Nadalje je dr. Žerjav konstatiral, da vlada še sedaj ni nakazala bulgarskim ponesrečencem sklenjene trimilijonske podpore! (Stjepan Radić: »To je evropejski škandal!«) Na to je navedel slučaj, kako je nek sreski poglavar kradel državni denar, na kar je bil odpuščen iz službe in postal v Beogradu odvjetnik. Ko ga je glavna kontrola pozvala (!), naj vrne državni denar, beogradska policija ni hotela krivcu dostaviti dopisa, temveč je odgovorila glavni kontroli, naj si išče sa-

ma denar, kjer si hoče! Na to je dr. Žerjav navedel slučaj, kako je beogradska policija neki dami (dr. Hacinovi) odklonila inozemski potni list, dasi je potovala dama v inozemstvo radi operacije in ga je izdala še le na intervencijo advokata, ki je prejel za to tristo dinarjev (za Beograd prav-zaprav nizek honorar! op. čl.), nadalje kako je beogradska policija pošiljala prečanska dekleta v Makedonijo, kjer so padla v roke trgovcem z belim blagom... Zanimivo je, da navzoči no-tranji minister dr. Korošec na te strašne očitke ni ničesar odgovoril. — Kakšna bode morala biti metla, ki bo-de pometala to cincarsko nesnago iz naše državne uprave?

Domače vesti.

d Posledice bratenja z nemškularji. Razni nastavljenici nemških tvrdk v mestu in okolici love že sedaj otroke za nemške paralele na mestni in okoliški osnovni šoli. Pri tem pritiskajo na stariše z grožnjami in obljubami. Agitacija je tako živa in strastna, da so se začele za njo zanimati tudi oblasti. Današnji »Slovenec« tudi graja to agitacijo z ostrimi besedami in pravilno konstatira, da ne gre tu za nemško deco, temveč za deco slovenskih starišev, ki si morajo pri Nemcih služiti svoj kruh. Dobro bi bilo, ako bi »Slovenec« pritiskal kot vladno glasilo tudi na vlado, da znani nesrečni Kumanudijev odlok preklicale ali pa izda razmeram odgovarjajoč pravilnik. Daleč smo prišli ob desetletnici ustanovitve naše narodne države!

d Iz Celja. G. inž. Ciril Peteržela, dolgoletni šef celjske progovne sekcije, je odšel danes na svoje novo službeno mesto v Ljubljano in se tem potom pristrčno poslavlja od svojih znancev, prijateljev in somišljenikov. — Dostavljamo, da je g. inženir zapustil med nami najprijetnejši spomin kot človek in kot skrajno vesten ter previden uradnik. Lahko rečemo brez pretiravanja, da je bila njegova sekcija jedna od prvih, posebno kar se tiče vzdrževanja, čistoče in olepašave kolodvorskih poslopij. Posebno je okrasil naše letoviške postaje, tako da napravljajo na tuje najlepši utis.

d Iz sodne službe. Pisarniški predstojnik pri okrožnem sodišču v Celju g. Anton Zorko je imenovan za višjega pisarniškega predstojnika pri istem sodišču. — Abs. pravnik gosp. Oskar Dobovišek je imenovan za pisarja v 9. skup. I. kat. pri upravnem sodišču v Celju.

d Višji tečajni izpit na državni realni gimnaziji. Pod predsedstvom ravnatelja g. A. Zupana se je 18. t. m. zaključil višji tečajni izpit, ki izkazuje jako povoljne uspehe. Od 16 kandidatov in 7 kandidatinj sta bili dve kandidatini na podlagi odličnih uspehov v poletnem spičevalu ter pismene naloge pri višjem tečajnem izpitu oproščeni ustnega izpita, ostali pa so ga položili uspešno. Zavod zapuščajo: Berglez Hedvika, Miran Brinar, Jožef Brunšek, Dušan Čremožnik, Vladimir Diehl, Adolf Dobovišek, Ljudmila Druškovičeva (oproščena ustnega izpita), Marija Florjančič, Mihael Kresnik, Dimitrij Omersa, Miran Perovšek, Jožefa Petrič (oproščena ustnega izpita), Alojz Piškur, Albert Podhraški, Skoromir Potočnik, Miroslava Presker, Rudolf Ravbar, Staša Rožman, Marta Schwab, Jožef Umek, Martin Uranjek, Jožef Vidic in Branko Voglar.

d Uprava javne bolnice v Celju razpisuje za drugo polletje 1928 dobavo kruha in peciva. Ponudbe je vložiti do 23. junija 1928 do 12. ure dopoldne. Podrobni pogoji so na razpolago pri Zadrugi pekov v Celju, na mestnem magistratu in pri upravi bolnice.

d Drž. deška meščanska šola v Celju. Vpisovanje v I. razred se vrši v soboto, dne 30. junija od 8. do 12. ure v ravnateljevi pisarni. Sprejemajo se učenci, ki so z uspehom dovršili najmanj 4. šolsko leto. Učenci naj pridejo k vpisovanju v spremstvu staršev ter prinesejo s seboj izkaz o šolskem napredku, krstni list, domovnico ter potrdilo o cepljenju koz.

d Materinski dan. Od čistih dohodkov materinskega dne razdeli odbor Kola jugosl. sester v Celju 2000 Din ubogim materam in popolnim sirotam. Ostanek pa se bo porabil za rev-

no deco, ki se pošlje deloma brezplačno, deloma po znižani ceni na morje.

d Opozorjamo na današnji oglas Kamnoseške industrijske družbe v Celju.

d Pri okrožnem sodišču v Celju je razpisano mesto vdss. Prošnje do 15. julija.

d Antialkoholno gibanje. Osebe in društva, ki bi želela voditi antialkoholno propagando v Celju in okolici, se naj oglašajo pri okrajnem sanitetnem referentu na celjskem glavarstvu.

d Trgoška »Samopomoč« za mariborsko oblast je sprejela na svojem izrednem običnem zboru predlog, da se sprejemajo do 60 let stari člani še do konca tekočega leta. Kdor se prijavi, moški ali ženska, pa mora z oglasilom predložiti tudi zdravniško spričevalo po odobru »Samopomoči« potrjenega zdravnika. Podrobne informacije pri društvenem odborniku g. Franju Joštu v Celju, Aleksandrova 4.

d Dr. Novačanov »Herman Celjski« v nemškem prevodu. Nemška pisateljica Jirka, ki prebiva sedaj v slovenjegraški okolici in prevaja v nemščino Ivana Cankarja, hoče prevesti sedaj tudi dr. Novačanovega »Hermana Celjskega« za neko berlinsko gledališče.

d Godbeno društvo železničarjev v Celju priredi dne 2. septembra t. l. svojo prvo javno tombolo ter prosi ob tej priliki vsa cenj. društva, da na ta dan ne prireajo sličnih prireditev. — Odbor.

d Deca na morje. Prva partija otrok se odpelje 2. julija ob 7. uri zvečer preko Sušaka v Bakarac. — Kolo jugoslovanskih sester v Celju.

d Poučen šolski izlet v Laško, združen z glasbenim nastopom, priredijo gojenci šole Glasbene Matice v Celju, v nedeljo, 24. t. m.

d Umrli so v javni bolnici: 18. t. m. Zupančič Anton 53-letni pekovski pomočnik iz Rogatca; Šeruga Franc, 4-letni sin delovodje apnenika v Pečovniku; Tomljenovič Dora iz Lovinca v Dalmaciji, stara 16 let.

d Kino »Gaberje«, ki se je nahajal v gabrskem »Sokolskem domu«, ste lastnici včeraj radi pozne seziye zatvorili. Ako se jima posreči dobiti v doglednem času primerne prostore (dvorana »Sokolskega doma« se bode zopet uporabljala za telovadbo), bode-te v septembru ob pričetku seziye kino zopet otvorili.

d Novo predsedstvo sreskih organizacij SDS za Maribor levi in desni breg. Na včerajšnjem skupnem občnem zboru sreskih organizacij SDS za Maribor desni in levi breg je bil izvoljen sledeči nov odbor: Za Maribor levi breg: predsednik dr. Milan Gorišek, odvetnik pri Sv. Lenartu, podpredsednik Stanislav Lubienski, posestnik v Krčevini, tajnik nadučitelj Franc Cvetko v Krčevini. — Maribor desni breg: predsednik dr. Josip Pučnik, odvetnik v Slov. Bistrici, podpredsednik Mirko Gorišek, ravnatelj v Rušah, tajnik Karel Kobal, posestnik v Pobrežju.

d Letošnji sestanek maturantov mariborskega učiteljskega iz l. 1880, 1881 in 1882 se vrši 7. in 8. julija v Slov. Bistrici. Prijave tov. A. Porekarju, šolskemu upravitelju v pokoju, Maribor, Tattenbachova 26.

d O novem vinskem zakonu se vrši danes anketa pri Vinarskem društvu v Mariboru. Želeti bi bilo zelo, da bi se sklepi te ankete objavili. Vinogradniki in vinski konzumenti bi radi specijelno videli, ali se jih bode s primer-nimi navedbami zaščitilo pred ponarejanjem vina.

Garniture

za dve postelji mizo Din 290, 420, 560, klot od je Din 185, 220, 280, kavne garniture Din 65, 74, 125, madras za stori Din 90, 110, 130, 150, obrisači fotlir Din 30, 40, 53, otoman odeje Din 350, 450, 1000, preproge tekači Din 23, 37, 48, linoleum sobne preproge Din 285, 450, 540, platno za rjuhe Din 28, 33, 37, ovili za žimnice Din 37, 46, 60, češko perje higijenično čisto Din 40, 60, 85, žima Din 35, 58, 70. Dobavijo se tudi gotove žimnice, pernice in zglavniki. Prevzame se ureditev hotelov in zavodov. Blago samo v solidni kakovosti iz najboljših svetovnih tovarn. Ogledite si izložbele ogromno zalogo veletrgovine.

R. Stermecki, Celje.

so bile pravljice, ampak resnični dogodki, ki sem jih slišal od verodostojnih oseb. Ob takih prilikah so me vedno svarili, naj nikdar ne hodim brez spremstva ali brez kompasa v široko preriyo; celo naselniki, ki so tu doma, ne store tega nikdar, kajti v tej deželi, ki ni ne hribovita ne gorata, brez vsakih znamenj, lahko vsak, ki se izgubi, cele dneve, da, tudi tedne blodi po tem travniškem oceanu in v teh otokih brez upa, da sploh kdaj najde pot iz tega labirinta. Poleti ali v jeseni bi bilo to seveda radi tega manj nevarno, ker bi nudili otoki obilico najslajših plodov, ki bi človeka vsaj hranili, da ne bi umrl za lakoto. V tem času je tu na pretek najokusnejšega grozdja, sliv, breskev in drugih sadežev, toda sedaj je še le pred nekaj dnevi nastopila pomlad. Vse tako drevje je sedaj komaj odvetelo. Naletel sem sicer tudi na razno divjačino, toda brez puške in drugega orožja sem bil kljub temu, da sem se nahajal v sredi najbogatejše dežele na svetu, vendar izpostavljen nevarnosti, da umrjem od gladu. Ta strašna misel pa se ni pojavila dosledno po miselnem redu, kot sedaj to opisujem, ampak negotovo, tesnobno in vendar zopet bliskovito mi je šinila skozi možgane. Vsakokrat, ko me je ošinila, sem začutil bodljaj, ki mi je povzročal krče in bolečine.

Pojavljale pa so se tudi tolažilne misli. Saj sem bil vendar že skoro štiri tedne v tej deželi, v raznih sme-

reh sem jo že prehodil in vedno skozi prerije. Seveda, saj je bila vsa dežela prerija in vedno sem imel kompasa in bil sem v družbi. To mi je dalo gotovost, da sem sedaj v svoji razboritosti pozabil na vse opomine in kot besnež dirjal za divjo živaljo, ne misleč, da štiri tedni ne zadostujejo niti za to, da bi se orientiral v okrožju dvajsetih milj, ne pa v deželi, ki je petkrat večja kot država New-York. Vseeno pa sem se še tolažil; vso obsežnost nevarnosti, ki mi je pretela, še vedno nisem docela spoznal. Ni mi šlo v glavo, da bi bil v teh par urah tako zablodil, da ne bi mister Neal in njegovi črnči našli moje sledi. Tudi solnce, ki je sedaj zahajalo v severozahodu za otoki, obdanimi od dvigajočee se sopare, in nastopajoči somrak me je čudovito pomiril. Pač čuden vzrok pomirjenju! Ker sem bil vzgojen doma in že od mladih nog navajen na red, si nisem zamogel zamisliti, da ne bi noči prebil v hiši ali vsaj pod varnim krovom. Tako sem bil spojen s to mislijo, da se mi je docela nemogoče zdelo, biti ponoči brez varujočega krova. Ta ideja je bila takoj fiksna v meni, da sem zagotovo verjel, da je tak varen krov kje v bližini in sem nehote spodbodel svojega mustanga, docela prepričan, da se bo pred mojimi očmi pojavila hiša mistra Neala in zdelo se mi je, da že vidim v dalji luč. Vsak trenutek moram začuti lajanje psov, smeh otrok in mukanje govedi.

(Dalje prih.)

Od kdaj pa zopet ta razvada? Poroča se nam, da so v prvih vročih dneh, ko se je otvorilo mestno kopališče, pripeljali med moško in žensko kopališče kopat tudi par konj, drug par konj pa se je kopal in pral nad moškim kopališčem. Ljudi, ki si dovoljujejo take samolastnosti, treba eksemplarično poučiti o predpisih in dostojnosti. Vendár nismo na vaškem potoku!

Ogromno manifestacijo priredi Kmetijsko-demokratska koalicija v nedeljo 24. t. m. ob 10. dop. v Sisku. Govorila bodeta Svetozar Pribečević in Stjepan Radić. Prireditelji upajo, da se bode te manifestacije udeležilo več deset tisoč ljudi.

Težka avtomobilska nesreča. Pri Bileči v Hercegovini se je zvrnil vojni tovorni avto, s katerim se je vozilo nekaj vojakov in civilistov, v 20 m globok propad poleg ceste. Dva vojaka in eden civilist so obležali na mestu mrtvi, ostali potniki so pa smrtno-nevarno ranjeni.

Strela je udarila v stolp cerkve v Semiču. Šla je v notranjost cerkve in v zakristijo, kjer je napravila mnogo škoda.

Stanovanjske razmere v Mariboru. Kakor poroča »Mariborski Večernik«, je v Mariboru doslej sodnijsko odpovedanih 509 stanovanj; obravnav je bilo že okrog 200. Neki invalid Petek je v ponedeljek pri razpravi radi njegovega stanovanja omedlel v sodni dvorani. S 1. julijem se bode izvršilo 60 deležacij.

Foto cenik

bogato ilustrovan, s pregledanim slovenskim izrazoslovjem, nizke cene, bogata izbira, dobite v drogeriji **SANITAS**, Celje. Amaterji pišite ponj!

Mariborska oblastna skupščina ima svojo jednajsto sejo 17. julija ob 10. dop. Na dnevnem redu so sledeči predlogi oblastnega odbora: 1. Osnutek uredbe o zdravstveni službi na deželi. 2. Uredba o organizaciji kmetijsko-pospeševalne službe. 3. Uredba o gasilskem skladu. 4. Uredba o živinorejskem skladu. 5. Osnutek uredbe o okrajnih zastopih in cestnih odborih in osnutek uredbe o viničarskem redu.

Matura na moškem učiteljskem v Mariboru. Na mariborskem moškem učiteljskem so napravili maturo sledeči četrtoletniki: Maks Bevc, Franc Boriko, Andrej Debenak, Radovan Gobec, Franc Grobelnik, Fr. Hribernik, Zoran Hudales, Fran Jandl, Milan Kajč, Edmund Kmecl, Joža Kocbek, Adolf Kocuvan, Fran Kotnik, Ivan Krajcer, Zmago Krech, Vlado Loparnik (z odliko), Fran Lovrec, Branko Medved, Ivan Petrovič, Vinko Šerona in Ivan Židanik.

Sreski gremij trgovcev v Celju sklicuje svoj peti redni letni občni zbor, ki se vrši dne 26. junija 1928 ob 8. uri zjutraj v mali dvorani Celjskega Doma.

Poročilo o stanju hmeljskih nasadov v žaleški okolici. Stanje hmeljskih nasadov je vobče neenako, slabo in celo prav slabo. Mrzlo vreme, posebno pa mrzle noči ovirajo razvoj rastline. Nekoliko lepših dni in toplejših noči je povzročevalo po nekod zboljšanje v primeru z minulimi tedni — a to je brezpomembno za celi okoliš, ker so v glavnih legah velike ploskve v rasti zelo zaostale. Najdejo se celo nasadi, na katerih se rastline iz zemlje ni. Nastati bi moralo idealno vreme (kakršno je v rastlinjakih), da bi se moglo govoriti o občem zboljšanju hmeljskih nasadov. — Jednota v Žatci.

Iz Vojnika. Mešč. šola priredi zanimivo kolektivno razstavo vseh šol. izdelkov, učil ter drugih učnih pripomočkov in bo nudila obiskovalcem objektivni in nazoren vpogled v vse učne predmete te vrste šol. Cenjeno občinstvo vabimo, da jo poseti v dneh 22., 23. in 24. t. m. Razstava je odprta vse tri dni od 8.—19. ure. Vpisovanje v I. do III. razred se vrši izključno le 29. junija in 1. julija 1928 v rav. pisarni od 8.—12. ure. V jeseni se vpišejo odslej le oni s ponavli. izpiti. Ker se je za IV. razred prijavilo 18 gojencev, je prosvetna oblast že dovolila, da se ta razred v jeseni otvori in je naročila, da tozadavno ukrenejo vse potrebno krajevni faktorji. Učne knjige dobijo odslej brezplačno vsi revnejši učenci v šoli.

iz vseh rudnikov in najboljše vrste dobavlja in dostavlja najcenejše

Frano Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

K o s p i t e

Vam ni treba imeti nikakih skrbi za perilo, ker

ŽENSKA HVALA

raztaplja nesnago tako, da drugo jutro trebate perilo samo malo kuhati v rastopini, za katero vzamete

Schichtovo Terpentinsko milo

Sneg v juniju. V mrzli noči od sobote na nedeljo je pobelil Urško, Peco in Savinjske planine v višini nad 1.500 metrov svež sneg.

Sokostvo.

Župni zlet Celjske sokolske župe je pred durmi! Pohiteli bomo letos v prestolnico prelepe Šaleške doline, da pokažemo svoje sile in plod sokolskega dela v naših vzgojevalnicah-telovadnicah. Kakor vsa dolga leta sem, odkar obstoja Celjska sokolska župa, tako moramo tudi tokrat docela izpolniti svojo dolžnost in nastopiti v častnem številu. Naj ne bo društva v naši župi, ki bi ne poslalo v nedeljo, dne 24. junija t. l. v kar največjem številu svoje članstvo v Šoštanj! Vlijmo našim šoštanjskim bratom in sestram v srca z mnogobrojnimi pohodoma nov pogum za njih težko borbo, koje dvajsetletno praznujejo v nedeljo! Ponesimo prihodnjo nedeljo vse društvene prapore v Šoštanj, da plapolajo visoko v zraku tja proti Karavankam v pozdrav našim Korošcem! Vsak izgovor mora odpasti, le sveta sokolska dolžnost odloča, da ne ostane nikdo v nedeljo doma. Naj ne manjka na župnem zletu naših starih sokolskih borcev mlado članstvo in naraščaj pa pokaži ta polnoštevilni prihod, da se nam ni bati bodočnosti! Starešinstvo Celjske sokolske župe.

Sokolsko društvo v Celju poziva vse članstvo in prosi prijatelje Sokolstva, da se v največjem številu udeležijo župnega zleta Celjske sokolske župe v nedeljo, 24. junija t. l. Zbirališče za članstvo in naraščaj v nedeljo točno ob 7. uri na dvorišču pred telovadnico, odkoder je nato skupen odhod k vlakom. Kdor ima krog, naj se zleta udeleži brezplačno v kroju ali ga naj vsaj da na razpolago drugemu bratu, ki kroja nima. Kdor z ju-

trajnim vlakom ne utegne oditi v Šoštanj, se naj odpelje tja s popoldanskim vlakom ob pol 14. uri. Vožnja je polovična. Vsakdo kupi v Celju celo karto, na katero se mu pritisne moker žig. V Šoštanju ne oddajte karte, tam dobite zletno legitimacijo, ki velja kot potrdilo za udeležbo na zletu. — Zdravo! Na svidenje v Šoštanju!

Odhod Celjskega Sokola v Skoplje je v ponedeljek, 25. junija ob 20. uro. Slovesa na kolodvoru se udeleži ostalo članstvo v civilu z znakom! Pridite polnoštevilno, da se poslovimo od bratov in sester, ki hite v Dušanovo Skoplje!

Celjskovaški Sokoli se peljejo na potu na zlet v Skoplje skozi Celje v ponedeljek, 25. junija okrog 16. ure. Pozivamo vse članstvo in prijatelje Sokolstva, da prisostvuje pozdravu Celjskega Sokola na kolodvoru v Celju. Vstop na peron prost. Udeležba v civilu z znakom.

Kino.

Mestni kino Celje. Sreda 20. in četrtek 21. junija: »Kreutzerjeva sonata«. Veličastna drama v 7 dejanjih po slovitem delu Leva Nikolajeviča Tolstega. V glavni ulogi znana umetnica Eva Byron. Nepopisno lep ruski velfilm. Pri vseh predstavah svira prvovrsten orkester. Petek 22., sobota 23. in nedelja 24. junija: »Pat & Patachon kot mornarja«. Brillantna veseliga v 6 dejanjih. V glavnih vlogah kralja humorja Pat & Patachon. Ta najnovejši film Pata & Patachona prekaša vse dosedanje. — Prednaznanilo: »Pod španskim solncem« (Dona Juana — Elizabetha Bergner), »Orlov«, »Mata Hari« in »Rinaldo Rinaldini«, sami največji sezonski filmi! Predprodaja vstopnic v trafiki ge. Kovačeve v Aleksandrovi ulici.

Kamnoseška industrijska družba

Razlagova ul. 7 v Celju Telefon št. 67

Izdelava in prodaja različnih spomenikov, granita, sijenita, umetnega kamna; plošče za pohištvo, stavbna dela i. t. d.

Cene znatno znižane.

Prodaja event. tudi na mesečne obroke. Ceniki, načrti in proračuni brezplačno in neobvezno.

Oglejte si zalogo!

Inserirajte v »NOVI DOBI«!

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Med 20. junijem in 5. avgustom za poljske delavce — služkinje — družine poljedelcev

Samo 4 dni na odprtem morju. Najhitrejša in najboljša zveza preko Hamburga, Antwerpna in Cherbourga z glasovitimi parobrodi na dvojne vijake. Odhod vsako nedeljo.

Informacije glede voznih cen, vizuma, prtljage, predpisov vseljevanja v Kanado in USA daje

CANADIAN PACIFIC zastopstvo za Slovenijo

Josip Zidar (VII) Ljubljana, Wilsonova (Dunajska) c. 31.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 65.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 8.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Andrej Oset, Maribor:

Z aeroplanom iz Zagreba v Beograd in nazaj.

Ko sem v ponedeljek popoldne pri Putniku v Mariboru kupoval za brzi vlak karto za v Beograd, sem na svoje vprašanje, kdaj vozi aeroplan iz Zagreba v Beograd, zvedel, da vozi ob 7. uri zjutraj. Pri sestanku odbora Udruženja zagrebških gostioničara zvelem, da se pelje tudi gostilničar Ostojčić z aeroplanom. V torek v jutro ob 6.15 nas je čakal na Jelačićevem trgu avto z napisom »Društvo za sabračaj za vazdušni promet« in nas zapeljal na aerodrom. Ko smo zagledali pilota g. Striževskega, je eden Zagrebčan-potnik vzkliznil: »Najboljši pilot — sedaj sem pa miren!« Pred odhodom so nas vseh pet potnikov zabeležili v knjigo in ob 7. uri smo že sedeli v lepem, zaprtem »vagonu«. Ropota smo se v par minutah navadili in že smo drčali par sekund po tleh in skoraj neopaženo smo se ločili od »matere zemlje«. Bili so nepopisno prijetni občutki, ko sem prvič opazoval iz višav Zagreb in kako beži spodaj pod nami hiša za hišo, vas za vasjo, travniki, njive, gozdovi, ceste, potoki, reka Sava kakor velika kača. Hišice v vaseh kakor otroške igrače, cerkve kakor kapelice. Vozimo se z brzino do 180 km na uro in že smo nad mestom Sisak.

Bilo je krasno jutro in vožnja mirna, nepopisno lepa. Ko sem se naučil prve radosti, sem se začel ozirati po potnikih in že smo se glasno razgovarjali. Sedel sem tik za pilotom, zraven mene gostilničar g. Ostojčić iz Zagreba. Za menoj sem občudoval približno 26 let staro gospo, ki je imela s seboj dve leti starega otroka. Redni dnevni zračni promet se vrši že od meseca februarja in je bil ta otrok dosedaj najmlajši potnik. Zraven gospe sedi neki gospod, ki pove, da se je vozil v balonu že dvajsetkrat, a v

aeroplanu tudi danes prvič. Gospa z otrokom se je vozila že prej enkrat, toda takrat brez otroka. Zada, na petem sedežu sedi neki gospod, ki ves čas čita knjigo. Še bolj zada pri vходу posebni oddelek — stranišče. Ob straneh okna, ki se lahko odpirajo, in zavese, sedeži kot fotelji. Na sprednji strani: opomini, da se ne sme kaditi, ne metati stvari skozi okno itd.

Toplomer kaže 19° C nad ničlo. Že smo nad gorovjem Krudija. Mahoma se aeroplan nepričakovano dvigne in zaziblje. Ozrem se preplašen okrog sebe. Moj sosed iz Zagreba pravi: ja to volim. Ker mu nisem verjel, se ozrem še h gospodu, ki se je že vozil v balonu, ki pravi, smehljajoč se: v balonu tudi. Gospod na petem sedežu pa čita mirno dalje v knjigi, na kateri sem videl naslov: »Tragédie«, kar mi ni posebno ugajalo. Pilot se ozre skozi okno na nas, mirno se smehljajoč. Ko se dvignem in pogledam skozi okno, pokaže s prstom na »Altimetre«, češ, ne bojte se, saj ta »cajgar« kaže, da gre vse v redu. Še strese in zaziblje parkrat; poiščem svoj kovčeg in steklenica z »žganim« je romala od rok do rok. Naš najmlajši potnik je bljuval, mati je bila blede. Ko jo vprašam, če jo je strah, mi pravi: »Ni me strah, toda želedec mi nagaja.« Čez par minut je res bljuvala. — Pomiril se je avion in zadovoljni smo opazovali kraje pod nami. Evo Brod, Bosno, Slavonijo, kmalu vidim Vinkovce, daleč na levi Fruška gora. Že smo nad Rumo, od koder že v daljavi zagledamo na levi Donavo, dokaz, da se bližamo Beogradu. Vsi smo dobre volje in že se vozimo nad železniškim mostom Zemun—Beograd. Krožimo nad Beogradom in nazaj nad Zemunom, vedno nižje na lepi aerodrom, kjer nas po dva-, trikratnem lahkem trku zavozi v velikanski hangar. Nasproti nam prihaja pilot g. Striževsky, smehljajoč se nam poda roko. Pogledam na uro: devet. Torej dve uri za pot, za katero bi rabil z brzim vlakom 10 ur.

Pilot pravi, da se je porabilo bencina približno 200 litrov. Čaka nas avto in čez par minut smo že bili na ladji Zemun—Beograd. Cena 600 Din je skoraj ista kot za brzi vlak II. razr. Bile so to tako lepe ure, da sem takoj sklenil, da se peljem tudi nazaj iz Beograda v Zagreb na tak način. Lepoto vožnje sem opisal v Beogradu mariborskim delegatom in peljali smo se z aeroplanom iz Beograda: gostilničar Starman, tajnik Zveze gostil, zadrug g. Komac in hotelir Čoh iz Rogaške Slatine. To pot je bila vožnja po zraku bolj burna. Od Beograda do Broda je bilo lepo, solčno; toplomer, ki je kazal v Zemunu 32°, je padel na 25°. Vozili smo se lepo, mirno, celo hotelir g. Čoh iz Rogaške Slatine, ki je bil meseca februarja operiran in mu je radi odvzeta treh reber upadlo srce, je kakih 20 minut mirno spal v našem nebesnem vlakcu. Ostali smo se pogovarjali med seboj, kot da smo mi z aeroplanom — nebesnim kometom — svet za sebe. Opazovali smo vlak, ki je lezel kot črv po zemlji. Vozili smo se zopet v bližini reke Save, kjer je primeren teren za pristati za slučaj, da bi motor odpovedal. Od Broda proti Sisaku smo opazili v daljavi megle in nebo se je stemnilo. Kmalu zapazimo, da se drevje giblje, da je torej na zemlji hud vihar. Naenkrat je pod nami megleno, mimo nas in pod nami švigajo megle, parkrat pošteno za bliska, zapremo okna ter opazujemo, kako na zemlji hitijo ljudje z živino s polja. Aeroplan se vzdigne nenadoma za par sto metrov in se zaziblje in zopet pademo za par sto metrov. Primemo se za naslanjače. Spogledamo se med seboj in g. Čoh iz Rogaške Slatine pripomni, smehljajoč se: Saj kaj družega se nam ne more pripetiti, kot da pademo na zemljo. Po par minutah se zopet zaziblujemo, nato se dvignemo, pademo in zopet nas stresa. Imam občutek, da me je nekoliko pogrelo. — Pogledam doli: črede ovac se vidi, kot bi belo kamenje ležalo po

travniku. Že v daljavi zagledamo Zagreb, kar nam je bilo — odkrito rečeno — zelo prijetno. Dež in vihar je ponehal in že smo nad Zagrebom. Nad sejmištom krožimo vedno nižje in že se dotaknemo tal, malo odskočimo in drčimo po aerodromu v hangar, kjer nas pričakuje več vojakov ter nekaj civilistov. Pride pilot, smehljajoč se pove, da smo se vozili skozi vetrovje do 1300 m in da nas je veter dvignil včasih po 300 metrov visoko. Naš sopotnik g. Komac vzdihne: »Hvala Bogu, da sem zopet na svoji ljubi zemlji; Sicer nisem za v zrak, toda vozil se pa še bom, ker je vendar lepo, čeprav me je bilo malo strah!«

V Zemunu smo vstopili ob 4. uri in prišli v Zagreb ob pol 7. uri, torej dve uri in pol, ker nam je burja napravila pol ure zamude. Pilot pravi, da dež in veter v zraku nista nevarna, pač pa je burja bolj nevarna, kadar aeroplan pristaja. Vozili smo se s hitrostjo 160 do 180 km. Na uro porabi motor 75 do 80 kg bencina. S potniškim avionom se prevaža tudi pošta ter stane posebej poština 1 Din. Aeroplan Zagreb—Beograd je tipa Poter 29 ter stane 600.000 Din. Motor se mora vsakih par tednov temeljito pregledati in stane samo pregled 50.000 dinarjev. Pri nas plača država subvencije za vsak kilometer 26 Din. V Nemčiji daje država zrakoplovnim družbam 40.000 zlatih mark subvencije. Baje se v kratkem otvori proga Zagreb—Ljubljana, tako da se lahko pripelješ v treh urah Beograd—Zagreb—Ljubljana, a mi moramo zahtevati tudi zvezo Beograd—Zagreb—Celje—Maribor in odtod dalje v Gradec in na Dunaj. Saj ni lepše in hitrejše ter razmeroma cenejše vožnje kot po zraku. Svoje »poslednje pismo«, ki sem ga pisal v Zagrebu, preden sem prvič stopil v aeroplan, sem osebno izročil svoji ženi, ker še ni bila zadnja ura, upam, da tudi ni bila zadnja vožnja. Aeroplan s potniki vred tehta blizu 3000 kg.

Zobotehnični praktikant

se sprejme pri zobozdravniku
3 dr. KUNST, Celje. 2

Oglašujte!

Lednjaki

(Eiskästen). Izdelava vsakovrstnih lednjakov za jestvine in pivo na zračni pritisk. Ako se pravilno ravna, ostane pivo 4 do 5 dni sveže. Opreme se dobijo tudi posebej. — Prevzem vseh mizarških del.

Martin Pernovšek,
mizarstvo s strojnimi obrati, CELJE,
Gledališka ulica 5.

Hiša

z malo trgovino, štirimi sobami, kuhinjo, kletjo in velikim vrtom se da v najem s 1. julijem. Cena po dogovoru. Eventuelno se tudi proda. Celje, Dolgo polje 155.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

Cankarjeva ul. št. 11

priporoča svoja izvrstna namizna ter odbrana
sortimentna VINA vseh vrst v sodih in steklenicah
po zmernih cenah. Vzorci na razpolago!

Delaj, nabiraj in
hrani, varčevati
se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omeji. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
vloge po 6 1/2 %

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge nad 2.000.000 Din.

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj npravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Iz malega raste
veliko!

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Največja zaloga in samoprodaja za naše najpripravnnejših

PUCH koles

12 mesecev garancija. Cena od 1600 Din naprej.

zavoro. Največja zaloga

A. NEGER, Celje, Gosposka ulica 32.

Cene znatno znižane!

in koles znamke „WAFFENRAD“

Vsa kolesa s torpedo-prostotekom in povratno stopalno delov koles in šivalnih strojev po najnižjih cenah. Popravila tujih izdelkov strokovnjaško, hitro, dobro in ceno.

Največja reparacijska delavnica.

Vsi stroji so za
vezenje pripravljeni.
POUK v vezenju
ZASTONJ.

